

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Søren P. Larsen: Jeg vil henlede det ærede Medlem Hr. Einer-Jensens Opmærksomhed paa den Betænkning og de Bilag, der knyttede sig dertil, fra Efteraaret 1933—34, hvor der var foretaget en Undersøgelse af, hvorledes Kommunehjælpen var blevet forvaltet i de første Maaneder. Det vilde være en gavnlig Læsning for det ærede Medlem. Man husker vistnok, hvorledes Resultatet var efter de Oplysninger, der forelaa. Og dermed afviser jeg Paastanden om, at der i en lang Række Kommuner vises Karrighed. Det modsiges af hele det Totalbillede, som Kommunehjælpsregnskabet viser fra Aar til Aar. Under den daværende Socialminister fik vi jo at vide, at det, der var Aarsagen til de store Vanskeligheder, var netop dette, at den skønsmæssige Hjelpekassehjælp flød ud over alle Grænser, nu kom Hjælpen ind under faste Former. Jeg har ikke Tallene hos mig i Øjeblikket, men jeg husker sikkert ikke meget fejl, naar jeg siger, at i Fjor laa Kommunehjælpsbeløbet paa 67—68 Mill. Kr. Det tyder ikke paa Karrighed. Men jeg forstaar, at det ærede Medlem er kommet i Klemme, og det er ikke underligt, naar han bliver præsenteret for Ansvar. Over for tidligere Tider kan det lyde meget tiltalende, at det ærede Medlem taler om, at man vil byde over, men hvad andet har det ærede Medlems Parti tjent paa gennem en lang Række Aar end at føre en Overbudspolitik, som er blevet kraftigere for Befolkningen at se paa gennem den Stilling, som er taget over for de Problemer, som har ligget for? Vi har haft en Rentebeslutning her i Eftermiddag, nu har vi en Understøttelsesdebat, og begge Dele godtgør til fulde, at den Dækning, som Regeringspartierne og specielt Socialdemokratiet har søgt gennem Landstingsflertallet, er nu lagt til Side. Nu skal de Herrer vedstaa, hvad de har lovet, og saa klynker de, fordi der fra anden Side føres Overbudspolitik.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, at der fra vor Side aldeles ikke føres nogen Overbudspolitik. Det er ganske givet. Vi ønsker de Forslag, vi stiller, gennemført. Vi finder endda, de er yderst beskedne, og jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at havde vi

Magt, som vi har Agt, skulde vi heller ikke løbe fra det; saa skulde de blive gennemført.

Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen sagde før, at de arbejdsløse, sagt uden Forbehold om dem i København og andet Sted, faar en 10—12 Kr. mere om Ugen, naar Regeringsforslaget vedtages, end de hidtil har faaet. Det var Begrundelsen for, at saa behøver de ikke Vinterhjælp. Nu hævder det ærede Medlem, at saadan er Forholdet ikke, altsaa de, der ikke faar denne Forhøjelse, maa ifølge det ærede Medlems Argumentation være noget berettigede til Vinterhjælp. Dernæst siger det ærede Medlem nu, at jeg ved godt, jeg har selv hævdet, at der findes reaktionære Kommuner her i Landet, som giver en kolossalt ringe Hjælp. Ja, det ved jeg, og det kan det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen heller ikke afkræfte. Men jeg ved ogsaa, at det havde været Socialministerens Sag gennem en ordentlig Administration af Sociallovgivningen at tage saadanne Kommuner i Kraven. Det har vi ogsaa tit diskuteret her, og jeg har forlangt det, men alt, hvad jeg har naaet, er, at de Kommuner, der giver mindre end 1 Kr. om Dagen til arbejdsløse Familieforsørgere, har faaet en Paamindelse om, at de skal i hvert Fald give 1 Kr. ikke alene Hverdage, men ogsaa Søndage, saaledes at det mindste, der maa udbetales, er 7 Kr. Det er altsaa ikke alene Kommunerne, det drejer sig om — jeg skal ikke undskylde dem —, men det er ogsaa, hvad Socialministeren har tolereret. Og bortset fra dette, hvis der er Folk, der faar 10—12 Kr. mere, naar Regeringsforslaget gennemføres, maa man ogsaa erkende, at det er Folk, der i den Grad er økonomisk udpinte paa Grund af ringe Eksistensmuligheder hidtil, at de i allerhøjeste Grad trænger til den Støtte ved Vinterens Indtræden, som en Vinterhjælp maa være. Det er altsaa aldeles ingen Grund til at modsætte sig vort Forslag.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Jeg maa afvise Paastanden om, at det skulde være Socialministerens Skyld, at der er en Række Kommuner, der ikke yder tilstrækkelig Hjælp. Fastsættelsen af Hjælpens Størrelse hviler paa de sociale Udvalg, paa deres Skøn om Trangen i hvert enkelt Tilfælde, og dette Skøn kan ikke uden videre underkendes. Det vilde være en aldeles uløselig Opgave for et hvilket som helst Ministerium at give sig til at skønne over, hvorvidt den Hjælp, der ydes i de enkelte Tilfælde, er den rigtige eller ej.

Maa jeg hertil føje, at Forslaget, saa-